HET ANTI-ZORGSYSTEEM

Wanneer zorg vastloopt in regels, loketten en systemen

Het anti-zorgsysteem

Wanneer zorg vastloopt in regels, loketten en systemen

Remond Gerrit Jan Reichwein

Schrijver: Remond Gerrit Jan Reichwein
© Remond Gerrit Jan Reichwein

1. HENGELO, 1979

In het ziekenhuis in Hengelo wordt een jongen geboren. Remond.

Het is eind jaren zeventig, maar het voelt al als de jaren tachtig. Bruine tegels in het ziekenhuis. Oranje gordijnen. Zusters met witte kapjes. Op de radio in de zusterpost klinkt ABBA. Buiten, op de parkeerplaats, staat de auto van je vader te wachten met een deuk in de bumper.

Je moeder is jong. Veel te jong om al zo moe te zijn van het leven, maar ze straalt. Ze houdt je vast alsof ze je nooit meer los wil laten. Je vader staat ernaast. Trots. Een arm om haar heen. Op die eerste foto's zijn jullie een gelukkig gezin. Een arbeidersgezin met dromen die groter zijn dan de rijtjeshuisstraat waar jullie wonen.

Het eerste jaar is goed. Je leert lopen in een huiskamer met een groen vloerkleed. Je eerste woordjes. Je moeder die lacht om alles wat je doet. Je vader die je op zijn schouders neemt.

2. DE DRAAI

Je kunt je er bijna niks meer van herinneren, maar je lichaam wel.

Rond je eerste verjaardag draaide je vader om. Niet met geschreeuw. Niet met ruzie waar buren van wakker liggen. Erger. Hij werd ijskoud.

Hij was er wel, maar hij was er niet meer. Hij keek door je moeder heen. Door jou heen. De knuffels werden minder. Het praten stopte. De man die eerst je fles gaf, at nu zwijgend zijn bord leeg en stond op en ging weg. Je moeder probeerde te lijmen wat al gebroken was. Nog een keer praten. Nog een keer huilen. Nog een keer hopen.

Het hielp niet. De kou was in huis komen wonen.

Toen jij anderhalf, misschien net twee was, gingen ze uit elkaar. Scheiding. Een woord dat je toen nog niet kon schrijven. Papieren op de keukentafel. Jij zat met Duplo op de grond terwijl je ouders uit elkaar gingen. Je vader vertrok. De deur viel dicht.